

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُنتن پريو بيان

صديق اڪبر
جو ڪردار ۽
فرمان

16-MARCH-2017

أَلْحَبْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ ط
 آمَّا بَعْدُ! فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ط بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

صديق اکبر جو ڪردار ۽ فرمان

أَلصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكَ وَ أَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
 أَلصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلِكَ وَ أَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ
 نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتڪاف جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽
 ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

حُضُورِ اَكْرَمِ، نُوْرِ مَجْسَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جُو فِرْمَانِ جَنَّتِ نِشَانِ آهِي:
 جيڪو مون تي جُمعي جي ڏينهن ۽ رات ۾ سو (100) ڀيرا دُرُودِ پَاڪِ پڙهي،
 اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ان جون سو (100) حاجتون پوريون ڪندو، ستر (70) آخرت جون ۽ تيه
 (30) دنيا جون ۽ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ هڪ ملائڪ مُقَرَّر ڪندو، جيڪو ان دُرُودِ پَاڪِ کي
 منهنجي قبر ۾ ائين پهچائيندو، جيئن توهان کي تحفا پيش ڪيا ويندا آهن.

(جمع الجوامع، قسم الاقوال، حرف الميم، 199/7، حديث: 22355)

اُن ڀر دُرُودِ جن کي ڪو ڪس به ڪس ڪيائين اُن ڀر سلام جن کي ڪو ڪس به ڪس ڪي
 مختصر وضاحت: يعني اسان پنهنجي ان پياري پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَىٰ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 تي دُرُودِ موڪليون ٿا جيڪي هر بي سھاري جو سھارو ۽ آسرا آهن ۽ اسان

پنهنجي ان پياري پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي سلام موڪليون ٿا جيڪي اسان غافلن جي خير خبر رکن ٿا.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: رِيَّةَ الْبُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

ٻه مدني ڪُل: 1 بنا سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. 2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا ڀڃي ويهندس ❀ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي ٻين جي لاءِ جاءِ ڪشادي ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذڪرُ الله. تُوْبُوا اِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اڄ جي بيان ۾ اسان يارِ غار، يارِ مزار، عاشقِ اڪبر حضرت سيدنا ابو بڪر صديق رضی اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي پاڪيزه ڪردار جون

ڪجهه جهلڪيون ۽ پاڻ رضى الله تعالى عنه جا برڪت پريا اقوال ٻڌاندسين، اچو پهريان هڪ ايمان آفروز واقعو ٻڌون ٿا:

منهنجي محبوب جو ڪهڙو حال آهي؟

أُمُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديقہ رضى الله تعالى عنها فرمائن ٿيون ته اسلام جي شروع ۾ جڏهن صحابه ڪرام رضى الله تعالى عنهم اجمعين جو تعداد 38 ٿيو ته حضرت سيدنا صديق اکبر رضى الله تعالى عنه حضور صلى الله تعالى عليه وآله وسلم کان اعلانيه اظهار اسلام جي لاءِ اجازت طلب ڪئي، پاڻ سڳورن صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو: ”اي ابوبڪر اسان اڃا تعداد ۾ گهٽ آهيون“، پر حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضى الله تعالى عنه اصرار ڪندا رهيا، ايستائين جو رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم اظهار اسلام جي اجازت عطا فرمائي. مسلمان مسجد حرام جي آس پاس جي علائقي ۾ پڪڙجي ويا، هر شخص پنهنجي خاندان کي اسلام جي دعوت پيش ڪرڻ لڳو.

حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضى الله تعالى عنه ماڻهن کي اسلام جي خطبي ڏيڻ جي لاءِ بيٺا ۽ اتي رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم به تشريف فرما هئا، مڪي جي مشرڪن جڏهن مسلمانن کي کلي عام اسلام جي دعوت ڏيندي ڏٺو ته اهي ڪاوڙجي ويا ۽ انهن مسلمانن کي مارڻ شروع ڪري ڏنو.

حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضى الله تعالى عنه کي به ماريو ايستائين جو پاڻ بي هوش ٿي ويا، جڏهن پاڻ رضى الله تعالى عنه جي قبيلي بنو تيمر جي ماڻهن کي خبر پئي ته اهي ڊوڙندا آيا ۽ سندن کي گهر ڪڍي ويا، سندن والد ابو قحافه ۽ بنو تيمر جا ماڻهو نهايت پريشان هئا، مسلسل سندن رضى الله تعالى عنه کان گفتگو ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهيا هئا، نيٺ ڏينهن جي آخري حصي ۾ سندن رضى الله تعالى عنه کي هوش اچي ويو. جڏهن انهن اوهان کان خيريت معلوم ڪئي ته سندن زبان

مان سڀ کان پهريون جملو اهو نڪتو ته رسولُ الله ڪهڙي حال ۾ آهن؟ سندن جي اها ڳالهه ٻڌي قبيلي جا ڪيئي ماڻهو ناراض ٿي هليا ويا، ۽ سندن والده اُمُ الخيرِ سلميٰ جڏهن ڪجهه کائڻ پيئڻ جي لاءِ چونديون هيون ته پاڻ صرف هڪ ئي جملو ڪڍيائون، رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪهڙي حال ۾ آهن؟ مون کي صرف انهن جي خبر ڏيو. اها حالت ڏسي سندن والده چوڻ لڳي، الله جو قسم! مون کي اوهان جي دوست جي خبر ناهي ته هو ڪهڙي حال ۾ آهن؟ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايائون: اوهان اُمُ جَمِيلِ بنتِ خطابِ وٽ وڃو ۽ ان کان حُضُورَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي باري ۾ پڇا ڪريو، پوءِ سندن والده، اُمُ جَمِيلِ بنتِ خطابِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا وٽ ويون ۽ چيائون ته منهنجو پٽ ابوبڪرِ اوهان کان پنهنجي دوست محمد بن عبدُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي باري ۾ پڇي رهيو آهي ته اهي ڪيئن آهن؟ حضرت اُمُ جَمِيلِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ان سوال جو جواب ڏيڻ بدران چيو: جيڪڏهن اوهان چاهيو ته مان اوهان سان گڏ اوهان جي پٽ وٽ هلاڻ ٿي، ٻئي حضرت ابوبڪرِ صديقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ پهتيون ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ان کان به اهو پڇيو ته رسولُ الله ڪهڙي حال ۾ آهن؟

حضرت اُمُ جَمِيلِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ٻڌايائون: رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ محفوظ آهن ۽ بلڪل خيريت سان آهن. پاڻ پڇيائون: حضورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن وقت ڪٿي آهن؟ انهن جواب ڏنو: دارِ ارقمِ ۾ تشریف فرما آهن. فرمايائون: خدا جو قسم! مان ان وقت تائين ڪجهه نه ڪائيندس نه پيئندس، جيستائين سرڪارِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي بذاتِ خود نه ڏسي وٺان، بهرحال جڏهن سڀ ماڻهو هليا ويا ته سندن والده ۽ اُمُ جَمِيلِ بنتِ خطابِ، اوهان کي سرڪارِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ وٺي ويون، جڏهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي ان عاشق زار کي

ڏنائون ته اکين مان ڳوڙها وهي آيا ۽ اڳتي وڌي ڪي پاڪر ۾ ورتائون ۽ انهن کي چمڻ لڳا، اهو پُربهار مُعاملو ڏسي تمام مسلمان به فرطِ جذبات ۾ اوهان ڏانهن وڌيا، اوهان کي زخمي ڏسي سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي وڏي رقت طاري ٿي.

حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عرض ڪيائون: يا رسولَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! منهنجا ماءُ پيءُ اوهان تي قربان، مان نيڪ آهيان بس چهرو ٿورو زخمي ٿي ويو آهي. جنهن ڏينهن پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي تڪليفون ڏنيون ويون، انهيءَ ڏينهن پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي والده حضرت سَيِّدُنَا أُمُّ الْخَيْرِ سلمِي ۽ حضرت سَيِّدُنَا امير حمزه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا به اسلام قبول ڪيو هو. (تاريخ مدينه دمشق، ۴۹/۳۰، البداية والنهاية، ۳۶۹/۲)

جو يارِ غارِ محبوبِ خدا صديقِ اکبر هين وُهي يارِ مزارِ مصطفيٰ صديقِ اکبر هين
امير المومنين هين آپ امام المسلميين هين آپ نبی نے جنتي جن کو کہا صديقِ اکبر هين

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا ثنا اسلامي پائرو! اوهان ملاحظه ڪيو ته حضرت سَيِّدُنَا أَبُو بڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عشقِ رسولِ ۾ گم ٿي ڊينِ اسلامِ جي اشاعت و ترويج جي لاءِ ڪيتري قدر مصيبتون ۽ ڏڪ برداشت ڪيا. اسلام جي هن عظيم مبلغ پنهنجو تن من ڌن سڀ الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي محبت ۾ قربان ڪري ڇڏيو، ايتري قدر تڪليفون ۽ مصيبتون سهڻ بعد به پنهنجي پچار ڇڏي پنهنجي آقا و مولِي، حضرت محمد مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ياد ڪري رهيا آهن ۽ بي قرار آهن ته ڪهڙي نموني مون کي پنهنجي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو حال معلوم ٿي وڃي ته پاڻ ڪنهن پریشاني ۾ نه آهن،

ٿورو غور ڪيو ته آقا ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي جانثار صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي عشق ۽ محبت جو ته هي عالم هو، اچو! اسان به غور ڪيون ٿا ته اسان پنهنجي پياري آقا، مديني واري مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان ڪيتري محبت ڪيون ٿا؟ ڇا اسان ۾ به اسلام جي خاطر فُرْباني ڏيڻ جو جذبو موجود آهي؟ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ۽ بزرگانِ دين رَحِمَهُمُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ته جان ۽ مال جي فُرْباني ڏيڻ کان به نه گهٻرائيندا هئا، پر افسوس! اسان کان رڳو وقت جي فُرْباني به نٿي ڏني وڃي. ياد رکو! جيڪو دين اسلام جي مدد ڪري ٿو، اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ان جي مدد فرمائي ٿو جيئن ته سيپاري 17 سوره حج جي آيت نمبر 40 ۾ ارشاد آهي:

وَلَيَنْصُرَنَّ اللهُ مَنْ يَنْصُرُهُ
ترجمو ڪنز الايمان: ۽ بيشڪ الله ضرور
مدد فرمائيندو ان جي جيڪو ان جي
دين جي مدد ڪندو.

(پ 12، حج: 40)

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ان جي مدد فرمائيندو جيڪو ان جي دين جي مدد ڪندو، حضرت سيدنا قتاده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته اللهُ عَزَّ وَجَلَّ تي حق آهي ته هو ان جي مدد ڪري جيڪو ان (جي دين) جي مدد ڪري. (تفسير درمنثور، پ 26، محمد، تحت الاية: 462/7، 7) حڪيمُ الْأُمَّتِ حضرت مُفْتِي احمد يار خان رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا: أولياءُ اللهُ جي مدد ڪرڻ، نبي جي خدمت، علمِ دين پڪيٽڙڻ، سڀ الله جي دين جي مدد آهي (نورالعرفان، پ 17، حج، تحت الاية: 40، ص 537) تنهنڪري اسان کي گهرجي ته اسان به رِضَاءِ إِلَهِي كِي حاصل ڪرڻ جي نيت سان دينِ اسلام جي سر بلندي جي لاءِ 12 مدني ڪم ڪرڻ جو جذبو پنهنجي اندر پيدا ڪيون.

دين خدا جي مدد ڪرڻ وارن جي مدد ڪيئن ٿيندي آهي؟ انهن جي مدد ڪير ڪندو آهي؟ انهن کي ڪهڙي ثابت قدمي نصيب ٿيندي آهي؟ اچو! ٻڌون

ٿا: سپاري 26، سورة محمد، آيت: 7 ۾ ارشاد آهي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا
اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو!
جيڪڏهن توهان الله جي دين جي مدد
ڪندؤ ته الله توهان جي مدد ڪندو. ۽
الله توهان جا قدم ڄمائيندو.

دين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مدد ڪرڻ واري جي لاءِ هر جمعي ۽
عیدين ۾ نه ڄاڻ ڪيترا خطيب دعائون ڏيندا آهن بلڪ هي دعائون ته بزرگان
دين رَحْمَهُمُ اللهُ تَعَالَى صدين کان ڏيندا آيا آهن، هي دعا منهنجا آقا اعليٰ حضرت،
امام اهل سنت، مُجَدِّدِ دِينِ ۽ ملت مولانا شاهه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ به
خطباتِ رضويه ۾ شامل فرمائي آهي، اها دعا هي آهي: اَللّٰهُمَّ اِنصُرْ مَنْ نَّصَرَ دِيْنَ
سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ- يعني اي الله
عَزَّوَجَلَّ! جيڪي دين محمد مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مدد ڪن تون به ان جي
مدد فرما.

سُبْحٰنَ اللهِ! نيڪي جي دعوت ڏيڻ وارن مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ وارن،
درس ۽ بيان ڪرڻ وارن انفرادي ڪوشش ڪرڻ وارن، عاشقان رسول جي
خيرخواهي ڪرڻ وارن، مدني قافلن جي غريب مسافرن جي لاءِ مالي تعاون
ڪرڻ وارن ۽ ڪنهن به طرح سان دين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مدد ڪرڻ
وارن کي مبارڪ هجي جو انهن جي لاءِ سوين سالن کان الله عَزَّوَجَلَّ جا نيڪ
بانها دعائون ڪندا آيا آهن، اي دين مصطفيٰ جا مددگارو! يقيناً رب ذوالجلال
عَزَّوَجَلَّ جي مدد جنهن سان گڏ هجي ان جو ٻنهي جهانن ۾ بيٽو پار آهي، الله
عَزَّوَجَلَّ جي مدد سان وڏيون وڏيون مصيبتون ختم ٿي وينديون آهن ۽ اسان کي

خبر ناهي پوندي، خطبي واري دعا کان پوءِ ڪجهه ٻيو به آهي اهو هي آهي:
 وَاخْذُ مَنْ خَذَلَ دِينَ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَبَارَكَ وَسَلَّمَ -
 يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ! جيڪو دين مصطفيٰ کي بي يار و مددگار ڇڏي تون ان کي
 بي يار و مددگار ڇڏ .

منا منا اسلامي پائرو! ڊجي وڃڻ جو مقام آهي جتي جتي اسان تي واجب
 آهي، خدا ناخواستہ اُتي به اسان دين مصطفيٰ جي مدد ڪرڻ وارا نه ٿياسين ته
 ڪٿي اسان برباد نه ٿي وڃون، الله عَزَّوَجَلَّ جنهن جي مدد نه فرمائيندو اهو يقيناً
 ڪٿي جو نه رهندو ان دعا ۾ اڳيان هي به آهي: رَبَّنَا يَا مَوْلَانَا وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْهُمْ.
 يعني ”اي اسان جا پروردگار عَزَّوَجَلَّ! اي اسان جا مالڪ موليٰ عَزَّوَجَلَّ! اسان کي
 دين مصطفيٰ جي مدد کان محروم رهڻ وارن مان نه ڪر“ يقيناً نماز ۽ روزو
 اعليٰ درجي جي عبادت آهي پر ان جي ادائگي دين مصطفيٰ جي امداد جي
 رُمري ۾ نٿي اچي، اسان مان هر هڪ کي گهرجي ته غور ڪري ته اهو
 پنهنجي لاءِ دعا وٺي پيو يا بد دعا! هر اهو ڪم دين مصطفيٰ جي مدد آهي
 جنهن سان اسلام کي ترقي ملي، ڪافر اسلام ۾ داخل ٿين ۽ بگڙيل مسلمانن
 جي اصلاح ٿئي، پوءِ نيڪي جي دعوت جون خوب ڌومون مچايو، مدني قافلي
 ۾ سنتن پريو سفر اختيار فرمايو، پاڻ به سنتون سکو ۽ ٻين کي به سيڪاريو ۽
 ائين دين خدا ۽ مصطفيٰ عَزَّوَجَلَّ و صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خوب خوب مدد ڪري الله
 عَزَّوَجَلَّ جي امداد جي بشارت حاصل ڪيو جو ان جو واعدو به آهي، دعوت
 اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ترجمي واري قرآن
 پاڪ ”ڪنز الايمان مع خزائن العرفان“ صفحي 932 تي سيپاري 26 سورة محمد
 جي ستين آيت ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو!
جيڪڏهن توهان الله جي دين جي مدد
ڪندؤ ته الله توهان جي مدد ڪندو. ۽
الله توهان جا قدم ڄمائيندو.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا
اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

(مُلَخَّصٌ از خزائن العرفان ص ۹۳۲) (نيڪي ڪي دعوت حصه اول ص ۵۲۰ تا ۵۲۱)

پوءِ الله عَزَّوَجَلَّ توهان جي مدد ڪندو يعني جڏهن مومن الله عَزَّوَجَلَّ جي دين
جي تبليغ ۾ ڪوشش ڪندو ته الله عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ آسانيون پيدا فرمائيندو، ان
کي ان مهڙ ۾ ثابت قدم رکندو، ان کي همت ۽ حوصلو عطا فرمائيندو.

عطا هو نيڪي کي دعوت کا خوب جذبه که دؤں دھوم سنتِ محبوب کي چا يارِ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صديق اڪبر جو مختصر تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو خليفه المسلمين، جانشين رحمة للعالمين، اميرُ
المؤمنين حضرت سيدنا صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو وڌيڪ احوال ۽ واقعا ڄاڻڻ
کان پهريان سندن جو تعارف ٻڌڻو تاءِ! سندن مبارڪ نالو عبدالله آهي، ۽ سندن
ڪُنيت ابوبڪر ۽ صديق ۽ عتيق سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جا لقب آهن، صديق جي
معنيٰ آهي ”گهڻو سچ ڳالهيندڙ“ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جاهليت واري دؤر ۾ ئي انهي
لقب سان مشهور هئا، ڇو ته پاڻ سدائين سچ ڳالهيندا هئا، ۽ عتيق جي معنيٰ
آهي ”آزاد“. سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي خوشخبري ڏيندي
فرمايو: أَنْتَ عَتِيقٌ اللهُ مِنَ النَّارِ يعني (اي ابو بڪر!) توهان الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل سان
جهنم جي باهه کان آزاد آهيو، تنهنڪري سندن جو لقب عتيق پيو. (تاريخ الخلفاء، فصل

في اسمہ و لقبہ، ص ۲۹) پاڻ ﷺ قريشي آهن ۽ ستين پيڙهي ۾ سندن جو نسب رسول الله ﷺ جي خانداني شجري سان ملي وڃي ٿو، پاڻ ﷺ عام الفيل جي تقريباً اڍائي سالن کان پوءِ مڪه المڪرمه ڏاکڻا الله ﷻ ۽ شرفاً و تعظيماً ۾ پيدا ٿيا، امير المؤمنين حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ اهي صحابي آهن جنهن مردن ۾ سڀ کان پهريان تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت ﷺ ۽ والده و سلمه جي تصديق ڪئي، پاڻ ﷺ ايتري قدر عظيم شخصيت آهن جو انبياءِ ڪرام عليهم السلام کانپوءِ اڳين پوئين سڀني انسانن ۾ سڀ کان افضل ۽ اعليٰ آهن، آزاد مردن ۾ سڀ کان پهرين اسلام قبول ڪيو، ۽ زندگي جي هر وات تي پاڻ ڪريم ﷺ جو ساٿ ڏئي جان نثاري ۽ وفاداري جو حق ادا ڪيو، 2 سال 3 مهينا مسند خلافت تي رونق افروز رهي 22 جمادى الاخرى 13 هـ سومر جو ڏينهن پورو ڪري وفات ڪئي. امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جنازي جي نماز پڙهائي ۽ روضي پاڪ ڏاکڻا الله ﷻ ۽ شرفاً و تعظيماً ۾ حضور اقدس ﷺ جي پهلو (قرب) ۾ دفن ٿيا. (تاريخ الخلفاء، ص ۶۲، ۶۳، ۸۱، ملقطاً) الله عزوجل جي اوهان تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي مغفرت ٿئي.

محبوبِ ربِّ عرشِ ہے اس سبز قبۃ میں

پهلویں جلوہ گاہِ عتیق و عمر کی ہے

مختصر وضاحت: ان سبز رنگ جي گنبد ۾ الله عزوجل جا محبوب ﷺ ۽ حضرت ابو بڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ ۽ حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہما جلوہ افروز ۽ آرام فرما آهن.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْبِ! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

مان پنهنجي ربّ عَزَّوَجَلَّ کان راضي آهيان

منا منّا اسلامي پائرو! حضرت سَيِّدُنَا أَبُو بَكْرٍ صَدِيقِ رَضِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اهي جليلُ القدر صحابي آهن جو جنهن کي اللهُ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ هڪ خاص مرتبو حاصل هو، جيئن حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِاللهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا ته مان اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي محبوب، داناءِ غيوب، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وٽ حاضر هئس، اتي حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صَدِيقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اهڙو لباس پائي تشريف فرما هئا، جنهن ۾ بٽڻ بدران ڪنڊا لڳل هئا. ايتري ۾ جبريل امين بارگاهِ رسالت ۾ حاضر ٿيا ۽ عرض ڪيائون: يار رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اڄ ابوبڪر اهڙو لباس چو پاتو آهي؟ فرمايائون: اي جبريل! ان پنهنجو سڄو مال فتح مڪه کان پهريان مون تي قربان ڪري ڇڏيو آهي. جبريل عرض ڪيائين: اللهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان تي سلام موڪلي ٿو ۽ فرمائي ٿو، ان کان پڇو ته هو اللهُ کان راضي آهن يا ناراض؟ نبي اڪرم، نُورِ مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ابوبڪر! اللهُ عَزَّوَجَلَّ توهان کي سلام ارشاد فرمائي ٿو ۽ فرمائي ٿو ته مون کان راضي آهيو يا نه؟

سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عَرَضَ ڪيو: پنهنجي پروردگار عَزَّوَجَلَّ کان ڪيئن نا راض ٿي سگهان ٿو. آئون پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان راضي آهيان، آئون پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان راضي آهيان، آئون پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان راضي آهيان.

(تاريخ مدينة دمشق، عبد الله ويقال عتيق، ۷۱/۳۰)

تقديم صديق اڪبر من جانب ربّ اڪبر

اهڙي طرح اميرُ المومنين حضرت سَيِّدُنَا عَلِيُّ المُرْتَضِي، شيرِ حُدا ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ اَلْڪَرِيم فرمائن ٿا ته رسول اڪرم، شاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي ارشاد

فرمايائون: مون بارگاه الهي ۾ ٿي (3) پيرا توهان کي مُقَدَّم (يعني افضل) ڪرڻ جو سوال ڪيو، پر بارگاه الهي ۾ اَبُو بڪر ئي کي مُقَدَّم (يعني افضل) ڪرڻ جو حڪم آيو. (تاريخ مدينة دمشق، عبد الله ويقال عتيق، ۷۱/۳۰)

سپ کان وڌا پرهيزگار

الله عَزَّوَجَلَّ قرآنِ ڪريم ۾ هڪ هنڌ تي اوهان کي پرهيزگار فرمايو آهي

جيئن ارشاد آهي :

ترجمو ڪنز اليمان؛ ۽ ان (دوزخ) کان گهڻو پري
رڪيو ويندو جيڪو سپ کان وڌو پرهيزگار آهي.

وَسَيَجْزِيهَا الْأَتْقَى ﴿١٤٤﴾

منا منا اسلامي ڀائرو! هن آيت ۾ ”اَتْقَى“ (سپ کان وڌو پرهيزگار) مان مُراد

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو بڪر صَدِيقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ آهن.

بارگاه رسالت ۾ صديق اڪبر جو مقام

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ملاحظہ فرمايو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ پاڻ

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ڪيترو وڏو مرتبو حاصل آهي. ڪيئي آيت مُبَارَكِ اوهان جي

باري ۾ نازل ٿيون، اهڙي طرح حُضُورِ اڪرم، نُورِ مُجَسَّمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي

بارگاه ۾ به اوهان جو مقام نهايت اعليٰ هو، جيئن حضرت سَيِّدُنَا ابو عثمان رَضِيَ

الله تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ عرض ڪيو: يارسولَ اللهُ صَلَّى اللهُ

تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ماڻهن ۾ اوهان کي سپ کان وڌيڪ ڪير محبوب آهن؟ پاڻ

سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: عائشه. انهن ٻيهر عرض ڪيو: مَرْدَن

مان ڪير؟ فرمايائون: عائشه جا والد. (صحيح البخاري، ڪتاب المغازي، غزوة ذات السلاسل، الحديث: ۴۳۵۸،

ج ۳، ص ۱۲۶ مختصراً) (يعني حضرت سَيِّدُنَا ابو بڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ)

حضرت سَيِّدُنَا عبدُ اللهِ بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته مون ڏٺو ته

رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت سَيِّدُنَا عَلِي المرتضِي، شير خدا رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سان گڏ بينل هئا، ايتري ۾ حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ حاضر ٿيا ته رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اڳتي وڌي انهن سان هٿ ملايو، پوءِ پاڪر پائي پاڻ رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو مُنهن چُمي ورتو ۽ حضرت سَيِّدُنَا عَلِي المرتضِي رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ارشاد فرمائون: اي اَبُوالحسن! مون وٽ ابوبڪر جو اهو ئي مقام آهي، جيڪو اللهُ عَزَّوَجَلَّ وٽ منهنجو مقام آهي. (الرياض النضرة، ذڪر منزلته... الخ، ج ۱، ص ۱۸۵)

صديق اڪبر جو جنت ۾ پُر تپاڪ استقبال

اهڙي طرح حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِالله بن عباس رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جنت ۾ هڪ اهڙو شخص داخل ٿيندو جو تمام جنت وارا ان کي پڪاري پڪاري چوندا: مَرَحَبَا! مَرَحَبَا! هتي تشریف فرما ٿيو، هتي تشریف فرما ٿيو. حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وڏي تعجب سان پڇا ڪندا: يارسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ڇا اسان به ان شخص کي ڏسي سگهنداسين؟ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: اي ابوبڪر! اهي جنتي شخص توهان ئي ته آهيو. (ابن حبان، ڪتاب اخباره عن مناقب الصحابة، ذڪر ترحيب اهل الجنة بابي بڪر، ج ۶، ص ۹، حدیث: ۶۸۲۸)

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ڏنو ته حضرت سَيِّدُنَا صديق اڪبر رَحْمَتِي اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڪيتري قدر خوش نصيب صحابي آهن جو انبياء ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان بعد تمام ماڻهن ۾ سڀ کان افضل قرار ڏنا ويا ۽ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوهان کي جنت جي خوشخبري ارشاد فرمائي.

پاڻ کي اها سعادت به حاصل آهي ته هر مقام تي رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ رهيا، ايستائين جو اللهُ عَزَّوَجَلَّ آسمانن ۾ به اوهان جو نالو نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نالي سان ملائي ڇڏيو جيئن ته حضرت سَيِّدُنَا ابو

وهائي ڇڏيا، اوهان ظلم ۽ ستم جي چڪي ۾ پسجڻ وارن مسلمانن جي لاءِ صرف دل ۾ ئي همدردي جا جذبا نه رکندا هئا بلڪ انهن کي تڪليف مان نجات ڏيارڻ جي لاءِ هر ممڪن ڪوشش ڪندا هئا ۽ جيڪڏهن مال خرچ ڪرڻو پيو ته ان کان به نه ڪيپائيندا هئا. اچو هن باري ۾ هڪ ايمان افروز واقعو ٻڌون ٿا:

حضرت سيدنا بلال جي آزادي

مشهور صحابي رسول، مؤذن رسول الله، حضرت سيدنا بلال حبشي رضی اللہ تعالیٰ عنہ جنهن جي والده جو نالو حَمَامَة آهي، هي سچا مومن ۽ پاڪيزه دل غلام هئا، انهن جو مالڪ اُمِيه بن خَلْف انهن کي تيز اس ۾ وٺي مڪي کان ٻاهر سخت گرم واريءَ تي سڌو لپٽائي سيني تي هڪ وڏو پٿر رکي چونڊو هو: مُحَمَّد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي دِين) جو انڪار ڪريو، اسان جي خدائن جي عبادت ڪريو، نه ته ائين ئي مري ويندو. حضرت سيدنا بلال حبشي رضی اللہ تعالیٰ عنہ صرف اهو ئي جواب ڏيندا هئا: أَحَدٌ أَحَدٌ (يعني الله صرف هڪ آهي، ان جو ڪو شريڪ ناهي) (الرياض النضره، ذکر من اعتقه... الخ، ۱ / ۱۳۳ تا ۱۳۴) هڪ ڏينهن حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ ان هنڌان گذريا جتي حضرت سيدنا بلال حبشي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي ظلم جو نشانو بڻايو پيو ويو، پاڻ اُمِيه بن خلف کي دڙڪا ڏيندي چيائون: ان مسڪين کي ستائيندي تو کي الله کان ڊپ ناهي ٿيندو؟ ڪيستائين ائين ڪندو رهندين؟ هو چوڻ لڳو: ابوبڪر! توهان ئي ان کي خراب (يعني مسلمان) ڪيو آهي، توهان ئي ان کي ڇڏائي وٺو. پاڻ فرمايائون: مون وٽ بلال کان وڌيڪ تندرست ۽ توانا غلام آهي، بلال مون کي ڏئي آهي توهان وٺي وٺو. چوڻ لڳو: منظور آهي. ۽ پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ ڪجهه رقم ۽ غلام جي عوض انهن کي

خريدي آزاد ڪري ڇڏيو.

ان کان بعد اوھان وڌيڪ ڇھ (6) اهڙا ئي غلام آزاد ڪيا. (الرياض النضره، ذڪر من اعتقه... الخ ، 1/134) اھو بہ مروِي آھي تہ حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ حضرت سَيِّدُنَا بلال حبشي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي 5 اوقيه (تقريباً 32 تولا) سون ادا ڪري خريد ڪيو تہ فروخت ڪرڻ واري چيائين: ابوبڪر! جيڪڏهن توهان صرف هڪ اوقيه سون تي اڙجي وڃو هئا ته مان ايتري قيمت ۾ ئي ان کي وڪڻان هئا. پاڻ فرمايائون: جيڪڏهن تون سو (100) اوقيه سون گهرين هئا ته مان اهو به ڏيان هئا ۽ بلال کي ضرور خريد ڪيان هئا.

منا منا اسلامي پائرو! هن واقعي مان معلوم ٿيو ته حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نهايت ئي شفيق ۽ مهربان هئا، ڪنهن مومن کي تڪليف ۾ مبتلا نه ڏسي سگهندا هئا ۽ پنهنجي مال ۽ متاع تي انهن جي جانين کي فوقيت ڏيندا هئا. انهيءَ ڪري پاڻ حضرت بلال حبشي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سميت ست (7) غلامن کي خريدي آزاد ڪيو هو. پاڻ نيڪ خصلت هئڻ سان گڏوگڏ نيڪ ڪمن ۾ انتهائي پهل (اڳرائي) ڪرڻ وارا هئا.

يار غار جو مالي ايتار

غزوهءَ تبوك جي موقعي تي نبي ڪريم، رءوف رحيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي اُمت جي مالدارن ۽ دولتمندن کي حڪم ڏنو ته اهي الله رب العباد عَزَّوَجَلَّ جي راه ۾ جهاد جي لاءِ مالي مدد ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺن ته جيئن مجاهدين جي لاءِ کاڌي پيئي ۽ سواري جو انتظام ڪري سگهجي، محبوبِ رحمن، سرورِ ڏيڻان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي انهي فرمان رَغَبَتِ نشان تي عمل ڪندي جنهن شخص راه خدا عَزَّوَجَلَّ ۾ پنهنجي سموري دولت بارگاه رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ پيش ڪئي، اهي صحابي ابن صحابي، عاشق اڪبر، حضرت

سیدنا صديق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ هئا، پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ گهر جو سمورو مال دولت آقا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جي قدم تي رکي ڇڏيو، نبي مختار، شهنشاه ابرار صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم پنهنجي يار غار جي انهي ايتار کي ڏسي پڇا ڪئي، ڇا پنهنجي گهر لاءِ به ڪجهه ڇڏيو آهي؟ ته وڏي ادب ۽ احترام سان عرض ڪيائون: اَبَقَيْتُ لَهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ يَعْنِي مَا نَالَهُ عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جي رسول صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جي ذمي ڪرم تي ڇڏي آيو آهيان. ڄڻ ته ارشاد فرمائون منهنجي ۽ منهنجي گهروارن لاءِ اللہ ۽ رسول ڪافي آهن

پروانے کو چراغ تو بلبل کو پھول بس
صديق کے لیے ہے خدا اور رسول بس

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته اسان جي پياري صديق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ اللہ عَزَّ وَجَلَّ جي راه ۾ مال خرچ ڪرڻ جو ڪهڙو اعليٰ جذبو رکندا هئا، يقيناً اللہ عَزَّ وَجَلَّ جي راه ۾ مال خرچ ڪرڻ جون گهڻيون فضيلتون آهن، حُضُورِ نَبِيِّ ڪريم، رُوْفُ رَحِيمِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ جَنَّتِ نِشَانِ آهي: جنهن مسلمان ڪنهن بي لباس مسلمان کي ڪپڙو پارايو، اللہ عَزَّ وَجَلَّ ان کي جنتي لباس پارائيندو ۽ جنهن ڪنهن بڪايل مسلمان کي کاڌو ڪارايو اللہ عَزَّ وَجَلَّ ان کي جنتي ميوا ڪارائيندو ۽ جنهن ڪنهن اڃايل مسلمان کي پاڻي پياريو، اللہ عَزَّ وَجَلَّ ان کي مَهر لڳل پاڪيزه شراب پيارييندو. (سنن ابی داؤد، ڪتاب الزكاة، باب فی فضل سقي الماء، ۱۸۰/۲، حديث: ۱۶۸۲)

اسان کي به گهرجي ته اسان به جيترو ٿي سگهي اللہ عَزَّ وَجَلَّ جي راه ۾ خرچ

ڪيون ته جيئن اسان تي به الله عَزَّوَجَلَّ جو حُصُوصِي انعام واکرام ٿئي.

اسلام جي دعوت جو انداز

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ اهي خوش نصيب صحابي آهن جيڪي مردن ۾ سڀ کان پهريان ايمان آندو، حضرت سيدنا ابن اسحاق رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائن ٿا ته پاڻ اسلام آڻيندي ئي ان جو اظهار به ڪيو ۽ ان جي دعوت به ڏيڻ شروع ڪري ڇڏي، جيئن ته پاڻ پنهنجي قوم ۾ نهايت ئي نرم دل، ماڻهن جي ڏک سڪ ۾ شريڪ ٿيڻ وارا ۽ سڀني جي پسندیده شخصيت هئا. پاڻ فُریش جي حَسَب ۽ نسب ۽ انهن جي هر چڱائي بُرائي کان سني نموني واقف هئا، پاڻ هڪ مشهور ۽ خوش اخلاق تاجر پڻ هئا، فُریش جا سمورا ننڍا وڏا ماڻهو علمي ۽ تجارتي خوبين ۽ پاڪيزه صحبت جي سبب سندن خدمت ۾ حاضر ٿيندا هئا، پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي صحبت کان فيضياب ٿيندا هئا، پاڻ انهن تي انفرادي ڪوشش ڪندي، اسلام جون خوبيون بيان ڪندا هئا ۽ انهن کي اسلام جي دعوت ڏيندا هئا. اهڙي طرح پاڻ وٽ ايندڙ ڪيئي ماڻهن تي انفرادي ڪوشش ڪري انهن کي به اسلام ۾ داخل ڪري ورتو. (الرياض النضرة، الفصل الخامس فی ذکرمن... الخ، ۹۱/۱)

چنانچہ شيخ طريقت، امير اهل سنت وَاَمَتْ بَرَكَاتُهُمُ العَالِيَه 32 صفحات تي مشتمل پنهنجي رسالي ”پوڙهو پوڄاري“ جي صفحي نمبر 11 تي فرمائن ٿا: پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي انفرادي ڪوشش سان پنج انهن هستين اسلام قبول ڪيو جيڪي عشره مَبَشَّرَه ۾ شامل آهن، انهن جا مبارڪ نالا هي آهن: (1) حضرت سيدنا عثمان غني (2) حضرت سيدنا سعد بن ابی وقاص (3) حضرت سيدنا طلحہ بن عبيدالله (4) حضرت سيدنا عبدالرحمن بن عوف (5) حضرت سيدنا زبير بن

عوامِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ. عشره مُبَشَّره انهن ڏهن صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ كِي چيو ويندو آهي جن کي اسان جي مڪي مدني آقا، مني مني مصطفىٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دنيا ۾ ئي جنت جي بشارت عنايت فرمائي ڇڏي هئي. اعليٰ حضرت امامِ اهل سنت، مولانا امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا:

وه دسوں جن کو جنت کا مُشرده ملا اُس مبارڪ جماعت پہ لاکھوں سلام

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

گهر ۾ مسجد جي تعمير

حضرت سيّدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ابتداء اسلام ۾ پنهنجي گهر جي صحن ۾ هڪ مسجد بڻائي هئي، جتي اهي قرآن پاڪ جي تلاوت ڪندا ۽ نماز پڙهندا هئا، ماڻهو سندن ان رُوح پرور منظر کي ڏسي پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ گڏ ٿيندا هئا، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي تلاوت قرآن، عبادت ۽ رياضت ۽ خوفِ خدا ۾ روئڻ ماڻهن کي گهڻو متاثر ڪندو هو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي هن عمل جي سبب به ڪيئي ماڻهو اسلام ۾ داخل ٿيا. (الرياض النضرة، الفصل الخامس في ذكر من... الخ ، ۹۲/۱) حضرت سيّدنا عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون ته منهنجا والد ماجد جڏهن قرآن پاڪ جي تلاوت ڪندا هئا ته پاڻ کي پنهنجي لڙڪن تي اختيار نه رهندو هو يعني زار و قطار روئڻ لڳندا هئا. (شعب اليمان، الحادي عشر من شعب اليمان ، ۴۹۳/۱ ، حديث: ۸۰۶)

تلاوت ۾ روئڻ ثواب جو آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ٻڌو ته حضرت سيّدنا ابو بڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قرآن ڪريم جي تلاوت ڪندي ڪيتري قدر گريه و زاري ڪندا هئا، جڏهن ته اوهان کي دنيا ۾ ئي حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زبان مبارڪ مان جنتي هئڻ

جي خوشخبري ملي وئي هئي، ان جي باوجود پاڻ خوفِ خدا سبب روئيندا هئا. اسان کي به قرآن پاڪ جي تلاوت ڪندي روئڻ گهرجي ۽ جيڪڏهن روئڻ نه اچي ته روئڻ واري جهڙي صورت ئي بڻائڻ گهرجي، چوڻه قرآن ڪريم جي تلاوت ڪندي روئڻ مستحب آهي، جيئن ته فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي قرآن پاڪ جي تلاوت ڪندي روئيندا ڪريو ۽ روئڻ نه اچي ته روئڻهارڪي صورت بڻائي وٺو. (ابن ماجه، باب في حسن الصوت، ۲/ ۱۲۹، حديث: ۱۳۳۷ ملقطا)

عطا ڪر مجھه ايڙي رقت خُدايا ڪرون روتے روتے تلاوت خدايا
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

گرمين ۾ روزا

منا منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح اسان جا پيارا صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عبادت گذار هئا اهڙي طرح ڪثرت سان روزا به رکندا هئا جيئن ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي باري ۾ اچي ٿو ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ گرمين ۾ (نفل) روزا رکندا هئا ۽ سياري ۾ ڇڏي ڏيندا هئا. (الزهد للامام احمد، ڪتاب الزهد، زهد أبي بكر صديق، ۱۴۱، حديث: ۵۸۵) واقعي اهو حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو عبادت جو ذوق هو جو قرآن ڪريم جي تلاوت ڪندي روئيندا هئا ۽ فرض روزن جي علاوه گرمين ۾ نفل روزا رکندا هئا، جيڪڏهن اڄ اسان پنهنجي حالت تي غور ڪيون ته سياري ۾ فرض روزا به وڏي تڪليف سان رکون ٿا جڏهن ته سياري ۾ عام طور ڏينهن تمام ننڍا ۽ راتون گهڻيون وڏيون هونديون آهن ۽ ڏينهن ۾ اڄ به تمام گهٽ لڳندي آهي جڏهن ته گرمين ۾ عام طور ڏينهن وڌيڪ وڏا ۽ راتيون ننڍيون هونديون آهن ۽ ڏينهن ۾ اڄ جي شدت به گهڻي هوندي آهي. يقيناً اها دنيا جي گرمي آخرت جي گرمي جي مقابلي ۾ ڪجهه به ناهي چوڻه جڏهن قيامت جو

ڏينهن ٿيندو ۽ سج سوا ميل تي رهي باه وسائي رهيو هوندو، اُڃ جي شدت سبب زبانون ٻاهر نڪري رهيون هونديون، ماڻهو پنهنجي ئي پگهر ۾ شرابور هوندا، ان وقت جي گرمي برداشت ڪرڻ يقيناً اسان جي وس ۾ ناهي، تنهنڪري دنيا ۾ ئي رضاءِ الهي جي لاءِ چڱا عمل ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي، الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي راضي ڪري وٺو ۽ قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت سان عرش جي چانو ماڻڻ جي لاءِ اڃ دنيا ئي ۾ نيڪين جي ڪثرت ڪرڻي پوندي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جو نيڪين ڀريو مدني ماحول اسان کي نيڪيون ڪمائڻ جا ڪيئي موقعا فراهم ڪري ٿو، جي ها! هنن موقعن مان هڪ بهترين موقعو هفتيوار مدني مذاڪرو به آهي.

هفتيوار مدني مذاڪرو

مدني مذاڪري جي ته ڇا ڳالهه ڪجي جو ان ۾ شيخ طريقت، امير اهل سنت و ائمت بركاتهمُ العالیه سان ڪيل مختلف سوالن جا دلچسپ جوابن جي صورت ۾ زندگي جي مختلف شعبن بابت مفيد معلومات سان گڏوگڏ ڪثير علمِ دين به حاصل ٿئي ٿو. علمِ دين جي وڏي فضيلت آهي، حضرت سيدنا ابودر غفاري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي ارشاد فرمايو: اي ابودر (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ)! توهان جو هن حال ۾ صبح ڪرڻ جو توهان الله عَزَّوَجَلَّ جي ڪتاب مان هڪ آيت سڪي هجي، هي توهان جي لاءِ 100 رڪعت نفل پڙهڻ کان بهتر آهي ۽ توهان جو هن حال ۾ صبح ڪرڻ جو توهان علم جو هڪ باب سڪيو هجي، جنهن تي عمل ڪيو ويو يا نه ڪيو ويو هجي، ته اهو توهان جي لاءِ 1000 رڪعت نفل پڙهڻ کان بهتر آهي. (ابن ماجه، ڪتاب السنه، باب في فضل من تعلم، 1/142، حديث: 219)

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو، هٿوٿ نيت ڪيون ٿا ته اسان به هر هفتي مَدَنِي مُذاڪري ۾ اَوَّل تا آخر شرڪت ڪنداسين ۽ ٻين اسلامي ڀائرن کي به مَدَنِي مُذاڪري ۾ شرڪت جي دعوت ڏيندا رهنداسين، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ ڪيئي اسلامي ڀائر مَدَنِي مُذاڪري جي بَرَڪت سان پنهنجي گُناهن پري زندگي کان توبه ڪري چڪا آهن. اچو ترغيب جي لاءِ هڪ مَدَنِي بهار ٻڌون ٿا:

روزانو مَدَنِي مذاڪرو ٻڌڻ جي بَرَڪت

زم زم نگر حيدر آباد (بابُ الاسلام، سنڌه پاڪستان) جي علائقي قليلي پار جي رهائشي اسلامي ڀاءُ جو بيان ڪجهه هن طرح آهي ته ائين ته دعوتِ اسلامي جي مهڪي مهڪي مَدَنِي ماحول جون مَدَنِي بهارون ننڍيڻ کان ئي نصيب هيون، پر مردود شيطان دنيا جي پرفريب نظارن ۾ بُري طرح ڦاسائي رکيو هو، منهنجو چهرو سَتِّ مُصْطَفِي (يعني ڏاڙهي شريف) کان محروم هو ۽ مٿي اگهاڙي گهمڻ منهنجو معمول هو. زندگي جا قيمتي ڏينهن غفلت ۾ گذري رهيا هئا جو خوش قسمتي سان هڪ ڀيرو ڪنهن مبلغ دعوتِ اسلامي سان ملاقات ٿي، دورانِ گفتگو انهن مون کي چيو ته اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه فرمائن ٿا: جيڪو روزانو هڪ بيان ٻڌي ٿو، مان ان سان خوش ٿيان ٿو. اهي لفظ منهنجي دل ۾ پنهنجي مرشدِ ڪريم سان محبت جي ستل جذبات کي بيدار ڪري ڇڏيو پوءِ مون مڪتبه المدينه سان جاري ڪيل 50 مَدَنِي مذاڪرن تي مشتمل CD خريد ڪري ورتي ۽ روزانو هڪ مَدَنِي مذاڪرو ٻڌڻ جي سعادت ماڻڻ لڳس. اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي واتان نڪرڻ واري شريعت ۽ طريقت جي روشن موتين منهنجي دل جي بي نور نگيني کي چمڪائي ڇڏيو، پاڻ دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي پُرتاثير گفتگو جي بَرَڪت سان ڏينهنون ڏينهن گناهن کان نفرت ۽ نيڪين سان محبت وٺڻ لڳي، اڃا ڪجهه ئي مَدَنِي مذاڪرا ٻڌا هئا جو

منهنجي حُلِيي، ڪردار ۽ اندازِ زندگي ۾ تبديلي اچڻ لڳي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مون پنج ئي نمازون پابندي سان پڙهڻ شروع ڪري ڏنيون، مٿي تي سبز عمامي جو تاج سجائي ورتو، چهرو ڏاڙهي شريف سان روشن ڪري ورتو ۽ مَدَنِي ڪمن ۾ دلچسپي وٺڻ لڳس. الغرض هنن مَدَنِي مُذاڪرن جي ذريعي امير اهلستت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه منهنجي اهڙي مدني تربيت فرمائي جو منهنجي 26 سالن جي زندگي ۾ ڪڏهن اهڙي تربيت نه ٿي هئي.

اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي به مدني مذاڪرن ۾ شرڪت جو ذوق ۽ شوق عطا فرمائي.

منا منا اسلامي پائرو! هفتيوار مدني مذاڪرو هڪ وقت ملڪ ۽ ٻاهرين ملڪ سوين مقامات تي اجتماعي طور ڏنو ۽ ٻڌو ويندو آهي، ڪثير عاشقان رسول علمِ دين جي حصول جي لاءِ هر هفتي جمع ٿيندا آهن، OB Van جي ذريعي مختلف شهرن جي به مدني مذاڪري ۾ شرڪت ٿيندي آهي، گهر تي انفرادي طور تي ڏسڻ کان بهتر آهي ته اجتماعي طور تي مدني مذاڪرو ڏنو وڃي، جيڪڏهن مجلسِ رابطو، مجلسِ نشرو اشاعت، مجلسِ وڪلاءِ و ججز، مجلسِ تاجران، مجلسِ رابطو براءِ تاجران، مجلسِ ذرائع آمد و رفت، مجلسِ اِزديادِ حُب جا اسلامي پائر، ڪنهن اسلامي پاء جي گهر پنهنجي شعبي جي افراد کي گڏ ڪري مدني مذاڪرو ڏسڻ جي ترتيب ڪن ته ڇا ڳالھ آهي! جيڪڏهن هر هفتي مختلف گهرن ۾ 12،12 اسلامي پاء به اجتماعي طور تي شامل ٿين ته مدينه مدينه.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صديق اڪبر ۽ مريضن جي عيادت

منا منا اسلامي پائرو! حضرت سيدنا صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو ذڪر خير

جاري آهي، اوهان جو هڪ وصف اهو به هو ته پاڻ بيمارن جي غم خوارِي ڪندي انهن جي عيادت به ڪندا هئا، جيئن هڪ ڀيرو حضرت سيدنا علي المرتضيٰ رضى الله تعالى عنه بيمار ٿيا، جڏهن حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضى الله تعالى عنه کي خبر پئي ته پاڻ حضرت سيدنا عمر فاروق ۽ حضرت سيدنا عثمان غني رضى الله تعالى عنهما ٻنهي کي ارشاد فرمايائون: حضرت علي رضى الله تعالى عنه بيمار ٿي پيا آهن، اسان کي انهن جي عيادت جي لاءِ ضرور وڃڻ گهرجي. اهو ٻڌي اهي به تيار ٿي ويا. پوءِ ٽئي جڳا، حضرت سيدنا علي المرتضيٰ شير خدا رضى الله تعالى عنه جي گهر پهتا. (تفسير روح البيان، پ ۱۳، سورة الرعد، تحت الآية: ۳۱، ۴/۳۷۷)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! هن واقعي مان معلوم ٿيو ته حضرت سيدنا صديق اڪبر رضى الله تعالى عنه بيمارن جي عيادت ڪندا هئا، تنهنڪري اسان کي ڪي به سٺين سٺين نيتن سان بيمار مسلمانن جي عيادت ڪيون ڇو ته هن جون گهڻيون برڪتون آهن، جي ها! مريض جي عيادت ڪرڻ سنت به آهي، مريض جي عيادت ڪرڻ مدني انعامات مان هڪ مدني انعام به آهي.

حضرت سيدنا ابو هريره رضى الله تعالى عنه کان روايت آهي ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته جيڪو ڪنهن مريض جي عيادت ڪري ٿو يا، اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جي لاءِ پنهنجي ڪنهن مسلمان ڀاءُ کان ملڻ وڃي ٿو ته هڪ مُنَادِي (يعني ندا ڪرڻ وارو) ان کي مخاطب ڪري چوي ٿو ته: خُوش ٿي وڃ ڇو ته تنهنجو هي هلڻ مُبَارڪ آهي ۽ تو جنت ۾ پنهنجو نڪاڻو بڻائي ورتو آهي. (ترمذی، ڪتاب البر والصلة، باب ماجاء فی زیارة الاخوان، رقم ۲۰۱۵، ج ۳، ص ۴۰۶) تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته اسان به

مريضن جي عيادت ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ڪيون ۽ جنت جا حقدار بڻجن، الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي عمل جي توفيق عطا فرمائي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اخراجات مان زائد رقم گهٽ ڪرائي ڇڏي

منا منا اسلامي پائرو! قناعت ۽ ڪفايت شعاري سان ڪم وٺڻ جي معاملي ۾ به حضرت سيدنا صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو جيڪو بي مثال انداز هو، ان ۾ يقيناً اسان جي لاءِ صبر ۽ شڪر جو درس به آهي ۽ قناعت جي ترغيب به. جيئن هڪ ڀيري حضرت سيدنا صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي گهرواريءَ محترم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي حلوو ڪاٺڻ جي خواهش ٿي، ته پاڻ ان کي ارشاد فرمائون: اسان وٽ ايتري رقم ناهي جو اسان حلوو خريدي سگهون. انهن عرض ڪيو: مون پنهنجي جي گهريلو اخراجات مان ڪجهه ڏينهن ۾ ٿورا ٿورا پيسا بچائي ڪجهه رقم گڏ ڪري وٺنديس، انهي مان حلوو خريد ڪنداسين. فرمائون: نيڪ آهي ائين ڪري وٺجو. پوءِ سندن گهرواريءَ رقم گڏ ڪرڻ شروع ڪئي، ڪافي ڏينهن کان بعد ڪجهه رقم گڏ ٿي، جڏهن انهن پاڻ کي ٻڌايو ته جيئن پاڻ حلوو خريد ڪن ته پاڻ اها رقم ورتي ۽ بيتُ المال ۾ موٽائي ڇڏي ۽ فرمائون ته اها اسان جي خرچ کان زائد آهي. ان کان پوءِ پاڻ آئنده جي لاءِ بيتُ المال مان ملندڙ خرچ مان اوتري رقم گهٽ ڪرائي ڇڏي. (الڪامل في التاريخ، ذڪر بعض اخباره و مناقبه، ۲/۲۷۱)

منا منا اسلامي پائرو! هن حڪايت کي ٻڌي خاص ڪري انهن ماڻهن کي غور ڪرڻ گهرجي جيڪي پنهنجي هر خواهش کي پورو ڪرڻ ضروري سمجهن ٿا. ڪاش! اسان کي به پنهنجي نفس جي مخالفت ڪرڻ، تقويٰ ۽ قناعت اختيار ڪرڻ جو مدني ذهن نصيب ٿي وڃي. يقيناً هن حڪايت ۾ تمام

اسلامي پائرن جي لاءِ قناعت ۽ خود داري اپنائڻ، حرص ۽ لالچ کان پاڻ کي بچائڻ ۽ پنهنجي آخرت کي بهتر بنائڻ جي لاءِ خوب خوب نصيحت جا مدني گل پنهنجي خوشبو مهڪائي رهيا آهن.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

صديق اڪبر ۽ پونئرن سان تعزيت (عذر خواهي)

اهڙي طرح پاڻ رضى الله تعالى عنه جو هڪ وصف اهو به هو ته پاڻ رضى الله تعالى عنه کي جڏهن ڪنهن جي فوت ٿيڻ جي اطلاع ملندي هئي ته پاڻ ان جي عزيز ۽ اقارب سان تعزيت ڪندا هئا جيئن حضرت سيدنا قاسم بن محمد رضى الله تعالى عنه کان روايت آهي ته جڏهن ڪنهن جو انتقال ٿي ويندو هو ته حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضى الله تعالى عنه ان جي عزيزن سان تعزيت ڪندا هئا ۽ انهن کي ائين چوندا هئا: تسكين ۾ ڪا مُصِيبَت ناهي، روج راڙي جو ڪو فائدو ناهي، موت پنهنجي بعد وارن معاملات جي لاءِ آسان ۽ اڳوڻن معاملن جي لاءِ سخت آهي، توهان رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي وفاتِ ظاهري کي ياد ڪريو توهان جي مصيبت گهٽجي ويندي ۽ توهان جو اجر وڌي ويندو. (التمهيد لما فى الموطأ من المعانى والاسانيد، عبد الرحمن بن قاسم بن محمد ۹۷/۸)

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ملاحظه فرمايو ته حضرت سيدنا صديق اڪبر رضى الله تعالى عنه خَلِيْفَةُ الْمُسْلِمِينَ يعني مسلمانن جو خليفو هئڻ جي باوجود به تعزيت کي نه ڇڏيندا هئا، تنهنڪري اسان کي به ڪي به الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا ۽ مسلمانن جي دلجوئي جي نيت سان مُصِيبَت رُده مسلمانن سان تعزيت ڪيون، احاديثِ مُبَارَكه ۾ ان جي وڏي فضيلت بيان ڪئي وئي آهي. جيئن حديثِ پاڪ ۾ آهي ته جيڪو ڪنهن غمزده شخص سان تعزيت ڪندو، الله عَزَّوَجَلَّ ان کي تقويٰ جو لباس پارائيندو ۽ رُوحن جي وچ ۾ ان جي رُوح تي رحمت فرمائيندو ۽ جيڪو

ڪنهن مصيبت زده سان تعزيت ڪندو، الله عَزَّوَجَلَّ ان کي جنت جي جوڙن مان به اهڙا جوڙا پارائيندو، جنهن جي قيمت (سڄي) دنيا به نٿي ٿي سگهي. (المعجم الاوسط للطبراني، باب الهاء، ذڪر من اسمه هاشم، ۶/ ۴۲۹، حديث: ۹۲۹۲ ملقطا)

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو! تعزيت جا ڪجهه آداب به ٻڌي وٺو
 (1) تعزيت مسنون (يعني سنت) آهي. (2) تعزيت جو وقت موت کان 3 ڏينهن تائين آهي، ان کان بعد مڪروه آهي چوٽه غم تازو ٿيندو، پر جڏهن تعزيت ڪرڻ وارو يا جنهن جي تعزيت ڪئي وڃي، اتي موجود نه هجي يا موجود آهي، پر ان کي علم ناهي ته بعد ۾ حرج ناهي. (3) دفن کان پهريان به تعزيت جائز آهي، پر افضل هي آهي ته دفن کان بعد ڪجي (4) مستحب اهو آهي ته ميت جي تمام اقارب (يعني قريبي رشتيدارن) سان تعزيت ڪيو، ننڍن وڏن مرد ۽ عورت سڀني کي، پر عورت سان ان جا محارم ئي تعزيت ڪن. تعزيت ۾ اهو چوي، الله تعاليٰ ميت جي مغفرت فرمائي ۽ ان کي پنهنجي رحمت ۾ ڍڪي ۽ توهان کي صبر عطا ڪري ۽ ان مصيبت تي ثواب عطا فرمائي.

(بهار شريعت، حصه چهارم، ۱/ ۸۵۲)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

پاڙيسري کان جهيڙو نه ڪريو

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا ابو بڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو هڪ نهايت ئي پيارو وِصْف اهو به هو ته اوهان پاڙي وارن جي حق ۾ نهايت نرم دل هئا، جيئن ته حضرت سيدنا عبد الرحمن بن قاسم رضی اللہ تعالیٰ عنہ پنهنجي والد کان روايت ڪن ٿا ته هڪ ڀيري حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضرت سيدنا عبد الرحمن بن ابوبڪر رضی اللہ تعالیٰ عنہ وٽان گذريا ته اهي پنهنجي پاڙي واري کي دڙڪا ڏئي رهيا هئا، پاڻ ان کي فرمايو: پنهنجي پاڙيسري سان

جهيڙو نه ڪريو، چوٽه اهو ته هتي رهندو پر جيڪي ماڻهو توهان جي جهيڙي کي ڏسندا اهي هتان کان هليا ويندا. (کنز العمال، ڪتاب الصلوة، باب في حقوق تتعلق بصلوة الجار، الجزء: ۵، ۷۹/۹، حديث: ۲۵۵۹۹)

پاڙيسري جاحق

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته حضرت سيدنا صديق اڪبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ پاڙيسري سان جهيڙو ڪرڻ واري کي ڪيتري قدر احسن انداز ۾ نيڪي جي دعوت پيش ڪئي ۽ واقعي جڏهن پاڙي وارا پاڻ ۾ ڪنهن ڳالهه تي جهيڙو ڪندا آهن ته سراسر انهن جو پنهنجو ئي نقصان ٿيندو آهي، چوٽه جهيڙي کان پوءِ به انهن کي گڏجي ئي رهڻو آهي ۽ انهن جو پاڻ ۾ جهيڙو ڪرڻ ٻين ماڻهن جي لاءِ تماشو بڻجي ويندو آهي.

ياد رهي! اسلام ۾ پاڙيسري (Neighbour) جي حقن جي نهايت اهميت آهي، جيئن نور جي پيڪر، تمام نبين جي سرور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: مان توهان کي پاڙيسرين سان چڱو سلوڪ ڪرڻ جي وصيت ڪيان ٿو. پوءِ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پاڙيسرين جا ايتري قدر حق بيان فرمايا جو ائين لڳو جيئن، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي وراثت ۾ حصي دار بڻائي ڇڏيندا. (المعجم الكبير، محمد زياد الالهاني عن ابى امامه، حديث: ۷۵۲۳، ج ۸، ص ۱۱۱)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي به پاڙيسرين جو خوب خيال رکڻ جي توفيق عطا فرمائي. امين بجاه النبي الامين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَعَلَىٰ مُجْتَمَعِي

نصيحتن پريا مدني گل

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا صديق اڪبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جهڙي طرح

پنهنجي ڪردار جي ذريعي ماڻهن جي اصلاح فرمائي، اهڙي طرح پنهنجي فرمانن ۾ به مدني تربيت جي گهڻا ئي مدني گل عطا ڪيا آهن. جيئن حضرت رافع رحمة الله تعالى عليه فرمائن ٿا ته مان حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضي الله تعالى عنه جي بارگاه ۾ حاضر هئس، مون عرض ڪيو: اوهان مون کي نصيحت فرمايو. پاڻ به (2) پيرا فرمائون: **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ توهان تي رحم ڪري ۽ برڪت ڏي.** (1) فرض نمازون بروقت ادا ڪريو. (2) زڪوة خوشي سان ڏيندا رهو. (3) رمضان جا روزا رکو (4) **بَيْتُ اللَّهِ** جو حج ڪريو ۽ (5) ڪڏهن به حاڪم نه بڻجو. مون عرض ڪيو: **حُضُور!** اڄڪلهه ته حڪمران ئي اُمت جا بهترين ماڻهو آهن. ارشاد فرمائون: اڄڪلهه اُمارت يعني حڪمراني آسان آهي، پر مون کي اهو ڊپ آهي ته اُتندو زماني ۾ فتوحات جي زيادتي سبب حڪومتون به گهڻيون هونديون ۽ ان طرح ممڪن آهي ته نا اهل حڪمران به اچي ويندا. جڏهن ته سپاڻي بروز قيامت حاڪم جو حساب ڊگهو ٿيندو ۽ عذاب گهڻو جڏهن ته غير حاڪم جو حساب گهٽ ۽ عذاب هلڪو. ان ڪري جو حڪمران ئي کان گهڻو ظلم سرزد ٿيندو آهي ۽ ظالم حاڪم **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** جي عهد کي توڙيندو آهي. انهيءَ حڪمرانن مان (عدل وانصاف ڪرڻ وارا) بعض **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** جا مُقَرَّب به هوندا آهن ۽ بعض (ظلم ۽ ستم سبب) مردودِ بارگاه خدا به. خدا جو قسم! توهان مان جڏهن ڪو شخص پاڙي واري جي پڪري يا اُٺ قبضي ۾ وٺي ته گهڻو خوش ٿيندو آهي ته مون پاڙي واري جي پڪري يا اُٺ قبايو آهي، جڏهن ته اهڙن تي عذاب نازل ڪرڻ **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** جو وڌيڪ وڏو حق آهي. (شعب الایمان، فصل فی ذکر ما ورد من

التشديد، ۵۱/۶، حديث: ۷۴۷۲، الرياض النضرة، ذکر ما يدل على... الخ، ۱/ ۲۵۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڏينهن جو "اصلاح اعمال ڪورس"

منا منا اسلامي ڀائرو! بزرگانِ دين رَحْمَهُمُ اللهُ الْعَلِيْمِينَ ۽ صحابه و اهل بيت سان محبت ۽ عقيدت جو جذبو بيدار ڪرڻ، پاڙيسرين جا حق سڪڻ، نيڪ بڻجڻ ۽ نفل عبادات جو جذبو بيدار ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ 12 ڏينهن جو "اصلاح اعمال ڪورس" ڪرڻ جي نيت به ڪري وٺو.

اهو ڪورس شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت، بانيِ دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي ضِيائِي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جو پسنديدو ڪورس آهي. پاڻ فرمائن ٿا ته هن 12 روزه مدني ڪورس کي 100 ڀيرا به ڪيو وڃي ته به گهٽ آهي، هن مدني ڪورس ۾ اهڙو ڇا آهي؟؟؟

شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ هن پُر فِتْنِ دَوْر ۾ نيڪيون ڪرڻ ۽ گناهن کان بچڻ جي طريقن تي مُشتمل شريعت و طريقت جو جامع مجموعو مدني انعامات جي صورت ۾ عطا فرمايو آهي، اصلاحِ اعمال ڪورس ۾ ان مدني انعامات تي عمل ڪرڻ جون آسانيون ۽ ان تي عمل ڪرڻ جي عملي مشق به ڪرائي ويندي آهي، ان جي علاوه تهجُد، اشراق ۽ چاشت، دُزست تَلْقُظ سان تلاوتِ قرآنِ پاڪ، ۽ اوراد ۽ وَظَائِف، مُنَاجَات، مدني حلقو ۽ شجرو شريف به پڙهيو ويندو آهي. ۽ باطن جي اصلاح ۽ مدني تربيت جي لاءِ مُهلڪات (يعني هلاڪت ۾ وجهڻ وارين باطني بيمارين) مثلاً حَسَد، تَكْبُر، رِيَاڪاري، بَدگُماني وغيره موضوعن تي بيانات، نماز جو طريقو، فُضُولِ ڳالهين کان بچڻ جي لاءِ اشارا ۽ ٻيو گهڻو ڪجهه سڪڻ جو موقعو ملندو آهي.

دُعَاءِ عَطَّارِ! يَا اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جيڪو به 12 ڏينهن جو "اصلاح اعمال ڪورس"

ڪري، پُل صراط تان اهو بجلي جيان تيزي سان گذري وڃي ۽ بي حساب جنت ۾ داخله حاصل ڪري ۽ محبوب ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ان کي پاڙو ملي وڃي.

مدني انعامات کي بهي مرحبا ڪيا بات هه ٿرَب حَقَ كَے طالبوں كَے واسطے سوغات هه

نفلي روزن جي مدني تحريڪ:

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! سڄي سال روزو رکڻ وارا اميرِ اهلَسُنَّتِ دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه جي فيضان سان دعوتِ اسلامي ۾ نفل روزن جي مدني تحريڪ خاص ڪري مدني انعامات وارن جي ذريعي جاري رهندي آهي. اچو نفل روزن جي باري ۾ ڪجهه مدني گل ٻڌون ٿا جيئن (1) فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪڏهن ڪنهن هڪ ڏينهن جو نفلي روزو رکيو ۽ سڄي زمين برابر سون به ان کي ڏنو وڃي، تڏهن به ان جو ثواب پورو نه ٿيندو، ان جو ثواب ته قيامت ئي جي ڏينهن ملندو.¹

عاشقانِ روزه جي تنظيمي درجہ بندي:

ممتاز: جيڪو صومر داؤدي يعني هڪ ڏينهن ڇڏي هڪ ڏينهن روزو رکي يا مهيني ۾ گهٽ مان گهٽ 15 روزا پنهنجي سهولت مطابق رکي يا 5 منع ڪيل ڏينهن جي علاوہ سڄو سال روزا رکي. (عيدالفطر ۽ 10، 11، 12، 13 ذوالحجة الحرام جو روزو رکڻ، مڪروه تحريمي آهي).²

بهتر: جيڪو هر سومر شريف ۽ خميس جو روزو رکي (سومر ۽ خميس جو روزو سُنَّت آهي، البت جيڪو پنهنجي سهولت جي مطابق مدني مهيني ۾ 7 روزا رکي وٺي اهو به تنظيمي طور تي ”بهتر“ ۾ ڳڻيو ويندو).

1: (مسندابي يعلي، ج 5، ص 353، حديث 6104)

2: (دُر مختار، ص 3، 391)

مناسب: جيڪو هر سومر شريف تي يا مجبوري هجي ته هفتيوار موڪل جي ڏينهن روزا رکي (اٺين مهيني ۾ 5/4 روزا ٿيندا) ياد رکو نفلي روزو ڄاڻي واڻي شروع ڪرڻ سان پورو ڪرڻ واجب ٿي ويندو آهي جيڪڏهن توڙيندو ته قضا واجب ٿيندي. (درمختار، ۳/ ۴۷۳) ماءُ پيءُ جيڪڏهن پٽ کي نفل روزي کان ان لاءِ منع ڪن جو بيماريءَ جو انديشو آهي ته ماءُ پيءُ جي اطاعت ڪري. (ردالمحتار، ۳/ ۴۷۸) مڙس جي اجازت کان بغير گهرواري نفلي روزو نه ٿي رکي سگهي. (درمختار، ۳/ ۴۷۷)

مَدَنِي التَّجَا: نفل روزن جي مَدَنِي تحريڪ ۾ شامل ٿيڻ وارا اسلامي ڀائر هن نمبر 03125921226 تي پنهنجو نالو، شهر جو نالو، موبائل نمبر ۽ درج (ممتاز، بهتر، مناسب) ايس ايم ايس ڪن.

مدرسة المدينة بالغان

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي دينِ مَتِينِ جي 103 کان وڌيڪ شعبن ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي، انهن مان هڪ شعبو مدرسة المدينة بالغان به آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ سڄي پاڪستان ۾ مدرسة المدينة بالغان جو تعداد تقريباً 5000 آهي، مدرسة المدينة بالغان ۾ بالغ يعني وڏي عمر جي اسلامي ڀائرن کي دُرست مخارج جي ادائينگي سان مدني قاعدو ۽ قرآنِ ڪريم في سَبِيلِ اللّٰهِ پڙهايو ويندو آهي، مدرسة المدينة بالغان ۾ پڙهڻ وارا خوش نصيب عاشقانِ رسولِ قرآنِ ڪريم جي تعليم سان آراسته ٿيڻ سان گڏوگڏ ڪثير علمِ دين به سکڻ جي سعادت حاصل ڪندا آهن، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! مدرسة المدينة بالغان جي ڪم وبيش 63 منت جي جدول ۾ ڪتاب "فَازِ جَا احڪام" مان نماز، غسل، وضوءَ، نمازِ جنازه، سُنْتون سڪائڻ، مدني درس ڏيڻ، فرض علوم تي مشتمل بيانات ٻڌڻ، دُعا ياد ڪرائڻ ۽ آخر ۾ مدني انعامات جي رسالي مان

فڪرِ مدينه ڪرڻ به شامل آهي.

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو! همت ڪريو، تعليمِ قرآن حاصل ڪرڻ جي لاءِ مدرسة المدينه بالغان ۾ پاڻ به شرڪت ڪريو ۽ ٻين اسلامي ڀائرن کي به ان جي ترغيب ڏياريو.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اڄ جي بيان ۾ اسان حضرت سيدنا صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي مختلف اوصاف و ڪردار بابت ٻڌو ته

❁ "صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سڄي زندگي الله عَزَّ وَجَلَّ جي عبادت ۾ گذري. ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سڄي زندگي خوفِ خدا ۾ گذري ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سڄي زندگي عشقِ رسول ۽ ❁ سنتِ مُصطفي تي عمل ڪندي گذري ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سڄي زندگي ننڍن تي شفقت ۽ وڏن سان محبت ڪرڻ ۾ گذري ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ منصبِ خِلافت تي جيترو عرصو فائز رهيا، ان جو حق ادا ڪندا رهيا ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ "تقويٰ ۽ پرهيزگاري جي دولت سان مالا مال هئا ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ظلم جي چڪي ۾ پسجڻ وارن مسلمانن جي خير خواهي فرمائي ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مظلوم مسلمانن کي ظلم ۽ ستم جي زنجيرن مان نجات ڏيارڻ جي لاءِ پنهنجو مال خرچ ڪرڻ کان به نه ڪيڀايو ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مسلمانن جي خليفن ۽ حڪمران هئڻ جي باوجود زندگي عيش ۽ عشرت جي بدران نهايت سادگي ۽ صبر ۽ قناعت ۾ گذاري ❁ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مريضن جي عيادت ڪندا هئا ❁ ڪٿي فوتگي ٿي ويندي هئي ته

ميت جي اهل خانہ سان تعزيت ڪندا هئا * صديق اڪبر رضى الله تعالى عنه نماز، روزو، حج ۽ زڪوة وغيره جي ادائينگي جي ترغيب ڏياريندا هئا * صديق اڪبر رضى الله تعالى عنه جي پنهنجي عبادت گذاري جو عالم هي هو جو گرمي جي ڏينهن ۾ نفل روزا رکندا هئا، تنهنڪري اسان کي گهرجي ته اسان به پاڻ رضى الله تعالى عنه جي نقش قدم تي هلندي پنهنجي زندگي کي نيڪين ۾ گذاريون ۽ گناهن کان پاڻ کي به بچايون ۽ ٻين کي به بچايون.

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ عَمَلٌ جِي تَوْفِيقَ عَطَا فَرَمَائِي. اَمِيْنِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

منا مناسباتي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صلي الله تعالى عليه وآله وسلم جو فرمان جنت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصالح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵)

سينہ تری سنّت کا مدینہ بنے آقا جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

هت ملائڻ جا ڪجهه مدني گل

(1) بن مسلمانن جو ملاقات جي وقت سلام ڪري پنهي هٿن سان مصافحو يعني ٻئي هٿ ملائڻ سنڌ آهي (2) جڏهن ٻه مسلمان ملاقات ڪندي مصافحو ڪندا (يعني هٿ ملائيندا) ۽ هڪٻئي کان خيريت معلوم ڪندا آهن ته الله عز و جل انهن جي وچ ۾ سو رحمتون نازل فرمائيندو آهي، جنهن مان نوي رحمتون زياده گرم جوشي سان ملڻ واري ۽ سني نموني سان پنهنجي پيءُ کان خيريت

پڇڻ واري جي لاءِ هونديون آهن. (شعب الايمان، ۶/۴۷۱، حديث: ۸۹۴۴) (3) هت ملائڻ وقت درود شريف به پڙهو، ٿي سگهي ته هي دعا به پڙهو: ”يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلكُمْ“ (يعني الله ۽ ڄڻ اسان جي ۽ توهان جي مغفرت فرمائ) (4) به مسلمان هت ملائڻ جي دوران جيڪي دعائون گهرندا ان شاء الله ۽ ڄڻ قبول ٿينديون. هت جدا ٿيڻ کان پهريان ٻنهي جي مغفرت ٿي ويندي. (مسند امام احمد، ۴/ ۲۸۶ حديث: ۱۲۴۵۴) (5) پاڻ ۾ هت ملائڻ سان دشمني ختم ٿيندي آهي. (6) فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جيڪو مسلمان پنهنجي پيءُ سان مصافحو ڪري ۽ ڪنهن جي دل ۾ ٻئي جي لاءِ عداوت نه هجي ته هت جدا ٿيڻ کان پهريان الله تعاليٰ ٻنهي جا پويان گناهه بخشي ڇڏيندو ۽ جيڪو مسلمان پنهنجي مسلمان پيءُ ڏانهن محبت پري نگاهه سان ڏسي ۽ ان جي دل يا سيني ۾ عداوت نه هجي ته نگاهه موٽڻ کان پهريان ٻنهي جا پنيان گناهه معاف ڪيا ويندا. (كُنْزُ الْعَمَالِ، ۹/ ۵۷) (7) مصافحو ڪرڻ (يعني هت ملائڻ) وقت سنڌ هي آهي ته هت ۾ رومال وغيره نه هجي، ٻئي تريون خالي هجن ۽ تريءَ سان تري ملڻ گهرجي. (بهار شريعت، حصہ ۳، ۱۶۳/۹۸)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مکتبه المدینہ** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتیں اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

آؤ مدني قافلن ۾ هم ڪري مل ڪر سفر سنڀالين سگهين گے اس میں ان شاء الله سر بر سر تيس تيس اور باره باره دن کے مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ بهو تمهين موقع ملے

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَبَّارِ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمعي ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُؤود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇهه لک دُؤود شريف جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةَ دَائِمَةٍ بَدْوَامٍ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي رحمته الله تعالى عليه ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُؤود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُؤود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجَّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُؤود پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

³...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبُقْرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ أُمِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ مُعَظَّمِ آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر مائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(1) چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمانِ مصطفى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته ان چئن شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽³⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

...¹ الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، ۳۲۹/۲، حديث: ۳۰

...² مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

...³ تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۴۴۱۵